

hensigtsmæssigt, at det, der afgør, hvilken ydelse man får, er måden, hvorpå man er blevet optaget på uddannelsen? Er det ikke mere hensigtsmæssigt, at ydelsesniveauet fastsættes efter behov?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne sige, at de positive elementer, der er i lovforslaget, støtter Socialdemokratiet, det er klart. Der er forbedringer på en række punkter.

Men der er et punkt i forslaget, som vi ikke bryder os særlig meget om, og det har jeg gjort rede for, sådan som man skal. Partierne skal fortælle, hvad de mener om lovforslaget rent holdningsmæssigt, det punkt synes vi helt bestemt er dårligt, og jeg gør det, at jeg ved samme lejlighed siger til Folketingets partier, om det ikke er en tidsel, vi kan kigge på under udvalgsarbejdet og få fjernet.

Angående det hensigtsmæssige er det sådan, at systemerne er sådan, at der nogle gange kræves forskellige løsninger for at give folk de samme vilkår. Derfor synes jeg, det er urimeligt, hvis man begrænser mulighederne for folk, der har forsørgelsesforpligtelser og alt muligt andet, for at få en uddannelse, fordi de ikke kan bruge systemet, sådan som det egentlig er tilsigtet. Det skal ikke komme dem til skade, at de er kommet fra arbejdsløshed og ikke kan klare sig på en SU.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg skal lige til slut spørge hr. Bjarne Laustsen – det ville jeg ikke have gjort under alle omstændigheder, men han var selv inde på det i sin ordførertale – om de samlede udgifter til uddannelser under denne regerings tid. Er det ikke korrekt, at denne regering bruger adskillige milliarder kroner mere om året på uddannelser, end den tidligere SR-regering gjorde?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu skal vi åbenbart i gang med lidt talgymnastik, og her har regeringen jo været rigtig god til at sammenligne forskellige perioder.

Vores opfattelse er, at regeringen gør sig skyldig i misbrug af statistik og alt muligt andet. Vi kan bare se, at der har været et fald, og det er urimeligt at tage 2002, for det var faktisk det sidste finansår, vi havde ansvaret for. Hvis man laver andre modeller, vil man se, at der rent faktisk er besparelser.

Det kan godt være, at fordi regeringen bliver presset til det, har den planer om at bruge nogle flere midler i fremtiden. Men det er ikke det samme, som at det er noget, den gør af egen fri vilje, og den oplevelse, vi har, er, at der er begrænsninger og restriktioner i efteruddannelsen.

Kl. 17.10

Jeg havde selvfølgelig håbet, at det store regeringsparti ville sige, at det er noget af det, der skal satses på i fremtiden, for det vil vi gerne være med til at betale for. Men det, der er opgaven, når man har lagt det ud til fagbevægelsen, er jo at prøve at forsøge at få nogle andre til at betale regningen og løbe fra ansvaret, og det synes jeg ikke klæder hverken Venstre eller regeringen.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til hr. Bjarne Laustsen, og så går vi til næste ordfører, fru Louise Frevert.

Louise Frevert (DF):

I dette lovforslag er der mange gode fornyelser, men specielt den del, der giver regelforenkling, så de 60-64-årige kan få SVU, er strålende, synes vi i Dansk Folkeparti.

Der er i de senere år blevet talt meget om at gøre det mere attraktivt for gruppen af over 60-årige at kunne blive fastholdt på arbejdsmarkedet, og i et lovforslag som dette må man sige, at der endelig bliver taget højde for, at de 60-64-årige skal have mulighed for at få uddannelse.

Konkurrencevilkårene er behårde i erhvervslivet, og derfor er det vigtigt, at de over 60-årige, som har lyst til at fortsætte på arbejdsmarkedet, kan blive opdateret og tage kurser i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, hvis man ønsker det, og hvis det er det, der skal til, for at medarbejderne kan fortsætte deres virke på arbejdspladsen. Jeg må indrømme, at jeg synes, det er et rigtig godt forslag, og at det absolut er en stor forbedring af forholdene for specielt denne aldersgruppe.

Det er netop tiltag som disse, der har været efterlyst flere gange, altså at forbedre uddannelses- og efteruddannelsesforholdene for personer, der er over 59 år, men fortsat ønsker at bevare et tilhørsforhold til arbejdsmarkedet og gerne bruger kræfter på videreuddannelse. Man må tage i betragtning, at der er mange, der ikke ønsker at forlade arbejdsmarkedet som 60-årige, men de føler måske ikke, at de er godt nok rustede til at kunne fortsætte i en erhvervsvirksomhed, som vil ride med på højteknologiens bølge,